

Našu Slova izlazi svaki 1 i 16 dan mjeseca i stoji s poštarinom za cijelu godinu 2 f. a za kmeta i fer.; razmierno za pol god. 1 f. a za kmeta 50 novč. Izvan carvine više poštarina. Pojedini broj stoji 6 novč.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu ljale stvari, a nesloga svo pokvari.“ *Nar. Post.*

Oglasi se primaju po navadnoj cjeni. Pisma neka so šalju platjeno poštarino. Nepodpisani so dopisi neupotrebljavaju. Dopisi so novrađaju. Uradništvo i Odpravnništvo nalaze so *Via Nuova N.º 4 piano 1.*

Godina IV.

U Trstu 1. Novembra 1873.

Broj 21.

Mila Braćo, birači i izbornici kmetskih izbornih kotarah u Istri!

Izbori su gotovi, mi smo svoju rodoljubnu dužnost svršili, evo nas dakle na rastanku.

Ovom prigodom nemožemo, nego da vam srdačno zahvalimo, što ste nas slušali, kad smo vas učili, koje bi ljude prama vašim potrebam imali izabrati za svoje branitelje i zagovornike u carevinskom vieću.

Istina, nismo predobili nego u istočnoj Istri, ali ni u zapadnoj našli se protivnici neimaju mnogo čemu veseliti. Jer ako su nam glas po glas iz ustih izmamili, to nije za njih baš nikakva slava, došli su za nas tvrdo porudništvo, da su se za zadnji put s vami borili i predobili. Jer do druge prigode hoće se, ako Bog da, osvjestiti to progledati i ona naša braća, koja su žalibože, bilo radi kojega mu drago uzroka, ovaj put nesmotreno glasovala proti našem napetku, a s protivnicima svojega naroda.

Hvala vam dakle i vječna slava ondje, gdje ste pobedili i ondje, gdje ste se muški borili, ako i niste predobili!

U Trstu 20. listopada 1873.

Domородni izborni odbor za Istru.

Mojim Braćem

u izbornih kotarima Pazinskom, Voloskom, Krčkom i Lošinjskom.

Što ste u mene, slavenskoga rodoljuba, Vaše pouzdanje položili, izabравši me Vašim zastupnikom na carevinskom vieću, Vi ste tim jasno posvjedočili, da se narodna čud u Istri nije ipak utrnula, ako je bila za nekoje vrijeme i zadriemala.

Važnost toga Vašega koraka je očividna, jer ste Vi tim prekinuli zapreke i prepone, u koje ste dosad zapinjali na putu Vašega narodnoga dostojanstva, pa tim i Vaše sreće i Vašega blagostanja.

Naš mili narod, kojega ste Vi tim postavili na svoje vlastite noge, hoće se uvijek harnošću spominjati toga znamenitoga čina. Početak je učinjen, sad netreba nego da napreduje misliti svojom glavom i raditi svojom voljom, pak je spasen.

Od moje strane budite pak uvjereni, da ja duboko osjećam svu dužnost, koju mi nalaže Vaš izbor, pak da ću sa vjestno braniti svob, što znam, da je Vam sveto i milo.

Moje su sile slabahne, nu one će se okrepiti savjestju Vaših pravica i ojačati mišlju, da su poduprte vrućimi željama tolikoga naroda i složnim radom tolikih suplemenikah.

Ja bi Vam se bio želio svim lično zahvaliti na dičnom povjerenju, kojim ste me odlikovali, ali mi toga nisu za sad dopustile moje okolnosti. Dok mi dakle nobade moguće izpuniti tu moju želju, izvolite primiti barem ovim putem najtopliji izraz moje najdublje zahvalnosti.

U Beču dne 26. listopada 1873.

Dinko Dr. Vitezčić
zastupnik na carevinskom vieću.

Otvoreno pismo

Častnomu gospodinu Antonu Karabaiću, vlasniku „Naše Sloge“ u Trstu.

Častni gospodine! Kad je vrijeme izborom za carevinsko vieće bilo jur blizu, upitaste me Vi, častni gospodine, bih li se ja latio zastupništva, ako bi me seljaci u zapadnoj Istri izabrali. Ja sam Vam na to odgovorio iskreno i po istini, da sam već star i iznemogno, željan mira i pokoja, a neprikladan za ljuto borbe, kojih ima bez kraja i konca u carevinskom vieću. Uz to sam i predviđao, da će nesramni rovar i mutljivci prigodom izborah šarati i varati na svaku ruku, i toliko prašine i smrada uzvijati u vis, da neće prosti dobroćudni i pošteni kmeti moć vidjeti ni razlučiti, ni što je bilo, ni što crno. Znno sam, da će oni neki po njihovoj navadi služiti se i blatom laži i zlobe, mržnje i poruge, i to navlastito na nas svećenike, da tim bezazleno ljude zaslipe i za sebe dohiju. Predviđao sam još i drugih nepodobština i sleparijah, kojih mi netreba kazati, jer ih sad i sami kmeti znadu. Za sve to sam Vam odpisao, da nisam voljan primiti poslanništva u Beč. — Ali sa žarko Vaše rodoljubivosti prigovoriste mojemu odpisu, da treba puku zagovorniku i branitelja u tolikih nevoljah i mukah, koje ga kolju. Na to ja stadoh razmišljati pučku potrebu, a navlastito onu poglavitu potrebu, za koju se imaju najprvo i nada svo drugo starati biskupi. Ja rekoh sam sobi: U Porečkoj biskupiji ima jur sada više plovanijah i kapelanijah, kojim nemogu dati ni plovana ni kapelana, jer ih nemam. Mnogi svećenici su ostarali, mnogi su nemoćni; u seminariju u Gorici u prvom i drugom bogoslovnom razredu nije ni jednoga žakna; u trećem i četvrtom razredu ih je šest, a šest mjestah je praznih; a u svih osam latinskih ili gimnazialnih razredih neima Porečka biskupija morda ni dva mladića, koji će izabrati duhovnički stališ. Jedno ljeto uz drugo pomru i iznemognu u biskupiji od dovedesot i nekoliko svećenikah tri, četiri njih. — Susjednoj Tršćanskoj biskupiji treba svake godine najmanje petnaest mladomisnikah; a u seminariju je u prvom bogoslovnom razredu samo jedan žakan i jedan u drugom; u trećem i četvrtom ima ih jedanaest, a 37, velim, trideset i sedam mjestah je u seminariju praznih. Eto sad, račun je gotov, kojemu nima prigovora: u desetak godina polovica naše Istre neće imati duhovnih pastirah! Biskupi u našem primorju nastoje i skrbe složuo, da vjerni puk svoj obranu od tolike nesreće. Godine 1871 smo mi biskupi zajedno napisali molbenicu, i ja sam pošao u Beč, da ja dam samomu presvjetlomu cesaru u ruke. Godine 1872 smo opet svi skupa pisali ministrom, i molili smo ih, neka nam pomogu, dok je na dobi, prvo nego duhovnici pomru u primorju. Malo potle pisali smo i opet svi zajedno carevinskomu vieću, i preporučili mu tu pučku i crkvenu potrebu, a po mladom ljetu ove godine sam ja po drugi put išao u Beč, i što ljeplje i iskrenije sam se molio cesaru u ime svoga bogoljubnoga puka, koji pita od mene vriednih svećenikah. Iza sve to skrbi i petnaestljetna neprestana nastojanja moga za tu poglavitu i svetu stvar, činilo mi se je, da sam dužan još pokušati, nobi li se na budi koji način i kojim god putem dalo postignuti u Beču, da nam se u Istri duhovništvo i s njim zajedno vjera Isukrstova nezatru. Pomislio sam na kmetski život u našoj zemlji, koji je doista pravo mučeništvo, kad si puk jedno ljeto s drugim i uz najveći

trud nemore toliko žitka pridjelati i pribaviti, da bi nečeg živio bez teške skrbi i nevolje; prizvao sam si na pamet, kako su ljudi raztrošeni po dalekih selih, bez škole i bez svakoga nauka van onoga, što ga čuju od svoga duhovnoga pastira; predstavio sam si u duhu ne daleku budućnost, kad neće dohri ljudi imati slugah božjih, koji bi ih poučavali, naputjivali na dobro, tješili u tolikih nevoljah, pomagali uzgojivat milu im djetčinu u strahu božjem, grišne a spokojne s Bogom pomirivati, i napokon preminuvše u blagoslovljenu zemlju pohranjivati, što si svaki vjernik želi od srca: kad sam sve to i još koješto drugo živo promislio, raztužila se je duša do dna u meni, te sam rekao sam sobi: neka bude i to još uza sve ono, što sam do sad učinio. Ako te vjerni puk izbere za svoga uzdanika i poslanika, pojdi u ime božje u Beč; prosit ćeš još jedan put cesara i ministre; kazat ćeš carevinskomu vieću živu želju i potrebu svoga puka; morda je božja volja, da se dodje tim putem do lieka ljutoj rani vjernoga puka, to talijanskoga to slovinskoga. Ne drugi nego ta uzrok i razlog me je sklonio i prinudio, da privolim, častni gospodine, na Vašu molbu, te da Vam dopustim, da me preporučite kmetom za izbor. Volja božja nije bila, da se tim putem išće željena pomoć toj tolikoj pučkoj i crkvenoj potrebi. Hvala Bogu! Ja i mnogi moji između moje braće svećenikah bili smo u toj prigodi pogrdjeni i opruvani, kako nismo još nikad i nigdje za svoga našega života; hvala Bogu i zato! dogodilo nam se je to za stvar pravednu i poštonu. Žalostno je vidit, kako su bezazleni puk smutili i zasliepili na njegovu škodu i sramotu; al i opet: Hvala Bogu! što takva paku treba dolista, da počne jednom svojima očima gledati, i sam svojom glavom misliti i razabirati; pak će dokora uvidit i osvjedočit se, tko mu je dobročinitelj i pravi prijatelj, tko li neprijatelj i tlačitelj njegovih pravah i pravicah, i svete vjere njegove.

Molim Vas napokon, častni gospodine, da date tiskati ovo pismo u oienjenom Vašem listu, da doznadu tim putem što-vani birači, koji su mene počastili svojim pouzdanjem i glasom, za što su se oni borili na izborih.

S celovom bratske ljubavi

U Poroču dne 24. listopada 1873.

J. Dobrila biskup.

O maslini i njenom uzgoju.

(Konac.)

Akoprem podnaša maslina svako gnojivo, to se ipak preporučuje ponajviše ritkaljina domaće peradi i ovčji đubar. Za masline rastuće na kromičnom ili kamenom tlu najbolje su ljudske izmetnine. U ilovata tlu djubri maslinu vunom prnjem, zagovinom ili nezrelim govedjim gnojem. Zrelji govedji gnoj dobro će doći lahku pjeskovitu tlu. Najbolje ćeš učiniti, ako djubriš svake godine pod maslinu, ili barem svake druge od treće godine; djubriti pod maslinu tek svake 4. 5. godine, kao što to biva u mnogih predielih Italije, nije dostatno. U topljih predielih, gnoji se uspješno dospitkom jeseni ili nastavšom zimom; proleće je prikladnije za oštrije prediele.

U naprednih pokrajinah običaju obrezavati maslinu. Koliko se znade, imado taj posao svoj izvor u Provenci, te je započeo ulaziti u život oko 1800 godine; a sada je običan gotovo već svagdje, gdje razbor gospoduje, buduće se je uvježbalo, da povećava dobitak znatno. Kod obrezavanja inadu služiti kao pravilo sljedeća: neka se udesi tako, da bude prisiljena krošnja razgranjivati se, a plodonosne graničice imadu se razrijediti prema kriepćini stabla. S toga nesamije se odpiliti nijedna glavna grana, izuzam samo, ako naružuje stablo, ili se osudjuje na uništenje dim drugim. U obće pako biti će dostatno odrezati sve subarke, jalove i prelomljene svrži; prikratiti sve prejake ljetoraste i napokon razrijediti plod noseće graničice, prama tomu kako se već vidi, da neće na užrb biti nosivosti stabla. Obrezavanje pospješuje pristup zraku i sunčanim zrakam. Najprijatnije vrijeme obrezavanju jest mjeseca veljače.

Nuz obća pravila uzgoja masline valja takodjer osvrutati se i na njene neprijatelje, koji vrebaju da ju osakate. Među najžešće neprijatelje maslinova stabla ulazi oštra, a naročito vlazna zima. Na temelju izkustva tvrdi se, da prkosi maslina zimi od 12° R; no prati li zimu kiša, bit će joj i 7° neodoljivo. Oštetam nanošenim zimom, neima druge pomoći van vase usljed smrzlavice posušeno kitje i granje odrezati jednim mahom, a često je potrebno skinuti i samu krošnju, da tako tjerati uzmagnu novi izboji, od kojih goji se samo jedan ili dva. Ovako spasili smo stablo, buduće da korionje riedko kada pogine smrzlavicom, pa se tako za jedno 6 ili 7 godinah, nadati možemo i plodu. Zarieznici dosadjuju maslini takodjer u veliko. Njima stati ćeš na put najbolje marljivim dišćenjem subarakah, a pojave li ti se, nuz svu brižljivost tvoju, tad odreži i spali bezobzirno namah napadnute svrži.

Ustak protiva zarieznikom u obće, koji se od svih stručnih prvakah osobito preporučuje jest čuvanje pticah koristnih.

(Goep. List Dalm.)

D o p i s i.

Je Busešćino 21. listopada.

Kako je poznato, mi smo žalibože u Kopru (Capodistria) dne 15. propali za samih 5 glasovah, došim smo se svi naime ondje nadali najajajuljoj pobjedi. Ali što smo propali, tomu nije kriv naš puk, koji se je pripravljao izborom kao piru, nego su tomu krivo sasvim druge okolnosti.

Promislite prije svoga, da je biranje izbornikah mjesto na 9 bilo uručeno na 6 oktobra, pak da mnogi birači nisu ni znali za tu promjenu. Nekoji mislo, da je to bilo navlaš (napoštu) učinjeno zato, da puk dojde na birališće što u manjem broju. Ja toga nemišlim, al moram priznat, da je ta promjena morala pomutiti mnoge birače, kao takodjer mnogim polazak na birališće baš nemogućim učiniti. A to zato, što je na 5 bio sajam u Sovinjaku, a na dan samoga izbora u Pazinu. Pa tko se je iz Sovinjaka kasno u večer vratio u svoje daleko selo, tomu je moralo biti jako teško lći odmah drugi dan u Buzet na biranje. Onaj pako, koji je blo nakano prodati što li kupiti na sajmu u Pazinu, taj nije mogao biti u isto vrijeme i ondje i u Buzetu. A imate znati, da iz ovih naših stranah ide svake godine mnogo svieta na pazinski sajanj.

Ali sasvim tim mi bi bili predobili, jer se je u onaj dan naših biračah našlo u Buzetu prioko 70, a protivničkih samo 48. Nu, što ćete, kad nam se je dogodila ta nesreća, da smo pogriješno vratili među izbornike i nekoje kmete iz okolice buzotske, kao takodjer ljude iz samoga grada, pak nam nisu valjali, jer po zakonu okolica s gradom imaju svoje posebno biranje. A to se eno nije moglo na jedanput popraviti. Dapače naši, misleć, da je to samovolja komisije, a ne zakon, nadju se uvriedjeni i nagnu odlaziti kući, a da nisu mnogi ni glasovali. Eto kako nam se je ružno osvetila jedna jedina ako i nehotima pogreška!

Tako je bilo u dan biranja izbornikah u Buzetu. U dan pako biranja poslanika, od 23 buzotska izbornika, 5 jih nije išlo ni u Kopar, a drugih 5 je ipak glasovalo za našoga predloženika, došim su svi ostali slušali radje zapeljivi glas svojega podestata, nego li glas svoje krvi i svojega dostojanstva. Bilo je žalostno gledati, kako su se ti ljudi pustili od njega voditi i čuvati iz Buzeta, pa nutar do izborno sale u Koprul! To isto hudi rečeno o podestatu Ročkom i o većem broju Ročanskih izbornikah. A i čujem, da se je u Roču prigodom biranja izbornikah dogodilo koješta, česa bi se morali i divljači sramovati. Noću pred izborom našao se priliepljen na ročanskih mirinah nekak talijanski od nikoga nepodpisani Appello ili Proglas, kojim se izrigao vas mogući rug i sramota na svećenike i prijatelje puka, samo da puk na nje zamrzi i da jih neizbere za svoje fiduciarie.

Nego moram svršiti, pa reći, ako smo u Kopru samo 5 glasovah manje imali, da to imamo najprvo zahvaliti vrlim Dolincem, koji su svi kao jedan čovjek glasovali za našega narodnoga predloženika. Slava im, kao i nekojim njihovim bližnjim susjedom, koji se još nisu iznovjerili svojoj krvi i svojoj slovanskoj narodnosti.

Iz Savrinje.

Mnogo sam puta opazio, kako vaš cijenjeni list otkriva potrebe i brani pravice našega tužnoga puka; pa se evo i ja k vam utičem ufanjem, da ćete mi dozvoliti malo mjestanca. Već je evo šesto ljetu, odkad je Krkavsko i Supetarasko Starošinstvo ukupno sa Koparskom i Piranskom Preturom odredilo, da se ima popraviti i dovršiti put, koji od mjesta Krkava dolazi po Dragonjskoj Dragi pelja na provincijalnu cestu, a od ove kroz Soče u Piran. U tomu se je sastanku onda bilo odlučilo ovako: da će Krkavčani popraviti što im još izostaje rečenoga puta sve do medje iliti končina sv. Petra, Suputračani pako da će napredovati od onud, gdje počinaju njihovi medjaši, a rukotvorna djela t. j. jedan most u Staroj Vali i jarke okraj ceste da će se izplatiti iz Kotarske kase. Ista slavna poročka Junta je bila obećala, da će i ona na tu svrhu poslati svoga mjernika iliti inženjera. Nu poslje toliko vremena, videć, da se nisu obistinile učinjene obveze i odluke, zadnjih danah prošloga Septembra mjeseca odprmiše se navlažno (napošno) dvojica Krkavskih starešina u Poreč, da zaprose slavnu Juntu, neka odredi, da bi se već jednoš namijenjena cesta uzela na ruke i dokončala. Naši starešine čuše dolista liepih obećanja, al i opet sve do dan danas nije ništa viditi. Ljudi vole, da je tomu kriv neki najbogatiji Supetarski kmet, komu se tobože neda popraviti onaj diel ceste, koji medjaši s njegovim posjestvom. Blo pako kriv tko mu drago, to zanašanje uzrokuje veliku škodu našim kmetom, koji mal da ne svi živu prodajom kruha, što svaki dan nose u Buje, Ornavrt, Novigrad, Umag i Piran, pa neimajući nijednoga drugoga puta izvan napomenutoga, mnogo im se puti u vrijeme dažđja, a osobito zimi dogodi, da moraju kruh, koji za prodaju speku, il sami doma pojesti, il ako se osude preći rečenim putem, potonuti s kruhom i s oslićem u vodi i blatu, kao što se je jurve i dogodilo. Poradi ovih i drugih uzroka velim, da bi slavna poročka Junta imala svom silom nastojati, da se već jednoš toli potreban i željeni put počne djelovati i da podjeli u tu svrhu ubogim ljudem u ovom nevoljnom ljetu (kao što je i drugdje učinila) kakvu novčanu pomoć.

Nemogu učiniti od manje, da vam ovom prigodom još nešto iz ovih stranah napomenem. Pavnjanska Podestarija, ima za svoga tajnika iliti pisara nekoga rođena tudjinca, bivšega činovnika, koji zapustivši talijansko gradove, privoli radje ugnjezditi se u slovenskom Pavnjanskom selu. Neza-dovoljan taj čovjek biti samo tajnik iliti pisar Pavnjanske Podestarije, neznam baš kakvim načinom, malo zatim postane ujedno i njezin Representant. Neima dvojbe, da Pavnjanski gosp. Podestad, kao glavlar, jest najprvi, koji ima skrbiti za dobar red i sreću njemu od puka izručene Podestarije; pa uprav za to imala bi biti njegova dužnost, da svakako pri-sili napomenutoga gospodina, il da prestane biti sekretarom, il da se odrede representance. A to, kako lahko svaki zna, ne samo zato, što naš austrijski zakon zabranjuje, da jedan ter isti čovjek u jednom te istom mjestu služi i zapovieda, nego i zato, jer bi to lahko moglo i škodljivo biti dobru napriedku i koristi občine i Podestarije. Tko je sluga svoga gospodara, i koristi občine i Podestarije. Tko je sluga svoga gospodara, taj nemože i nesmo u isto vrijeme slušati i zapoviedati. A jer se to baš sada sgadja u Pavnjanskoj Podestariji, ufati se je, da njezin Podestad prvi, a za njim svi dobromisleći i domoljubni ljudi, neće već dopustiti, da se u njihovoj Representanci nahodi čovjek, koji nije njihove krvi i koga oni kao pisara svojim žulji težko plaćaju, ne da njim zapovieda, nego da im služi!

Na Treskavcu 23. Listopada.

S neopisivom radošću čitah izbor Dra. Vitezića za našega zastupnika. Živili njegovi biraći, a prokletstvo izdajicam. Premda nije mogao uspjoti Preuzvišeni Dobriča u zapadnoj Istri, da li kad čovjek promisli, koje su tamo protivštine bile i sredstva, kojimi razpoložu Talijanci, ipak možemo reći, da je i onamo narodni duh napredovao u ovo malo vremena, od kada se buditi počeo. Ovi su nam izbori jamac, da će u napred i u sabor mnogo više narodnih zastupnikah pro-drieti. A da opet narodni duh ni za čas nezadriema, dužnost je svakomu rodoljubu u svom obsegu raditi ter svakom prigodom učiti narod na svoje poštenje i na svoja prava.

Već dušmani uvidjaju, da smo se razabrali, pak eto uzroka svemu njihovom naporu, mržnji i jkleveti na ona dva odlična muža. U njih dosta liepih rieči, dok te za sobom primame, pak se onda s tobom rugaju i kažu: ovo je talijanska zemlja, a ono nešto šćavuna su naši robovi.

Pokaži narode svakom prigodom, da svoj jezik i otašbinu ljubiš, onda ćeš tekak pred svoju braću s otvorenim čelom stupiti moći.

Moram ponutkati sve one naše izrode, koji su ovih izborah s talijanima radili, neka se pokaju svojih griehah, a ponajviše upraviteljstvo Bašćanske občine, neka se usviesti i uvidi, da dok se za tudjina radi, tudjinu samo biva slava i korist, a njima prazne ruke. Promislite ljudi, da vas je hrvatska a ne talijanska majka rodila, pak da vam djeca nebudu u grobu kosti proklinjali. Pružite ruku jedan drugomu, ter svoje potrebe i želje prikažite svomu zastupniku i zaklinjajte ga, neka vam jih izvojuje u koliko moguće bude. Njegovo poštenje i nezavisnost služi vam za podlogu, da će braniti sa svom silom vjeru i otašbinu.

Nemožem mimoći, da uzgred nezahvalim vriednom našem sveštenstvu, koji nespomično i postojano uvijek na braniku domovino stoji. Slava jim.

SAMOUK.

Franina i Jurina.

Fr. Dakle, Jurino, kadi su ti knjige?

Ju. Dragi ti, pust me s mirom! Najbolja ti je knjiga svakomu svoja duša i svoje poštenje; pa ki toga nima, da mu koristi ni da ga pozlatiš, ni da ga požraiš?

Fr. Imaš pravo, podplat se neće od srama zaripiti; a suncu ne-

treba svće, da ga vidiš!

Ju. Da, homo!

Izbor za zemaljski sabor.

Na dan 9. mjeseca novembra su pozvano kmetske občine kotarah Voloskoga i Novogradsakoga, da mjesto pokojnoga g. Antuna Ruboše izberu drugoga zastupnika za pokrajinski istarski sabor, koji se ima sastati u Poreču dne 26. istoga mjeseca. Milo nam je čuti, da su se gori rečene občine medju sobom dogovorile i sporazumile, da će ovaj put izabrati jednoga Krašavca, naime g. Gašpara Kaštelica, posjednika i bivšega občinskoga načelnika u Materijah. Tako valja! Jer ako su pred četiri godine Novogradske občine pomogle Voloskim izabrati Rubošu, pravo je da sad ove pomognu onim izabrati Kaštelica. Takva sloga i bratinska ljubav hoće pomoći jednim i drugim i ovaj put do pobjede, kao što im je pomogla uvijek do sada, a u najnovije vrijeme naime prigodom izbora presvjetloga g. Dinka Vitezića za carevinskoga poslanika, kojom si je prigodom sva ona stran do vjeka lice osvjetlala. Živio g. Gašpar Kaštelic, Volosko-Novogradski zastupnik na Porečkom saboru!

POSLANO.

„Srbske narodne Pripovijetke“

Vuka Stef. Karadžića.

Drugo jako umnoženo izdanje g. 1870.

Kako meno od mnogijeh stranah pitaše, da li se, i po koju cijenu još dobiti može novo izdanje „Srpskih narodnih pripovijetaka“, ja ovijem evo javljam svijema, kojima je za tijeim stalo, da se ova knjiga samo u meno, za sada još po staru cijenu od 1 for. 50 nov. au. vr., dobiti može.

— Onima, koji za ovu knjigu pitaju, ne treba je dalje preporučivati, oni po svojoj prilici znadu vrijednost njenu, pa je zato i traže, no kako ja držim, da ima još mnogo ljudi, kojima ovaj svijet Srpske narodne književnosti još nije poznat, ja ne propuštam ovu priliku obratiti obću pažnju na ovu vrijednu i veoma zanimljivu knjigu, za koju je Vuk u svome oglasu sam kazao: „Knjiga će ova osobito biti za mladež i mušku i žensku, a i stari ljudi i žene čitat će je s velikom radošću, kako radi čistoga narodnog jezika, tako i radi narodnijeh misli u ovoj struci umotvorine naroda našega.“ — Treba li dakle ovoj knjizi još dalje preporuke? pa da svaka Srpska kuća sebi nabavi i njome da se zanima, osobito mladji naraštaj, kao što na primjer i Nijemci pored klasičnijeh djela prvijeh književnika svojijeh znadu cijeniti i one proste narodne priče, što ih je Jakov Grimm po narodu skupljao i na svijet izdao, te ih prije svega djeci svojoj u ruke dadu, i da bi se djetetu iz malena svoje omiljelo, te da bi samo duhom svoje narodnosti disalo.

Knjiga je ova 22 tabaka velika, naštampana je na vrlo lijepoj hartiji i jasnim slovima (kao sva djela Vukova), a i spjelja vrlo ugledna. Ko se potruđi da mi u svome krugu proda 6 komada, za koje će mi ili novo naprijed poslati, ili javiti mi, da mi ih „per Nachnahme pošaljem, onome ću dati i knjigu bezplatno.

U Beču 15. listopada 1873.

Ana udova Vuka Štef. Karadžića.

Landstrasse, Marokkanergasse N. 3, in Wien.

Primjetba. Osim ove gore oglasne knjige ima u mono Vukovijeh knjiga uz naznađenu cijenu u aus. vr. još ovijeh: a) „Srpsko-Njemačko-Latinski rječnik“ najnovije izdanje god. 1852., na velikoj 4tini, 54 tabaka veliki, kom. po 10 for.; b) „Njemačko-Srpski rječnik“, kom. po 2 for.; c) „Primjori Srpsko-Slavenskoga jezika“, kom. po 1 for. 50 nov.; d) „Praviteljstvujuški Sovjet Srpski“, kom. po 1 for. 50 nov.; e) IV. i V. knjiga „Srpski narodnih pjesama“, posebno kom. po 3 for.; a obo zajedno za 4 for.; f) „Priprava za istoriju svega svijeta radi djece“, kom. po 60 novčića; g) „Srpsko narodne ženske pjesme iz Hercegovine“ posebno izdanje kom. po 2 for.

SVIETLOMU BANU

IVANU MAŽURANIĆU.

Tko Ivana Gundulića

Umoma divan spjev nadvisi?

Tko nam spjeva i Čengića,

To se slavi uzor-spisi? —

Da nam živi Ivan ban;

Našoj vili sviće dan!

Od začetka priporoda

Svietla zvičzda na obzoru,

Hrvatskoga dika roda

I na pern i na sboru —

Da nam živi novi ban;

Našoj knjizi sviće dan!

Iz srdea je niko rodu:
Na srdeu mu svedj ostaje;
Vojevati za slobodu
I narodnost neprestaje —
Da nam živi Ivan ban;
Domovini sviće dan!

U Zagrebu, 30. rujna 1873.

VELIMIR GAJ.

Različite viesti.

* Kolera u Trstu nije ni sad sasvim prestala, jer se od nje dan na dan razboli još uvijek dvojica trojica.

* Izravni izbori za carevinsko vijeće, obavljani su u svih pokrajinah Cislajtanie. Uspjeh je takov, da se s njimi nemogu ponositi niti federalisti niti njemački ustavovjerci. Da nisu ispali za federaliste onako, kako se očekivalo, krivi su u nekojih stranah ponajviše nesloga i razdor u samoj narodnoj stranki. Tako su u slovonskih zemljah poradj domaćega razdora pobjedu održali nemškutari, u Galiciji židovi i rusinski ustavovjerci, a u nesretnoj Dalmaoci Italijanaši.

* Carevinsko vijeće u Beču otvoriti će se 4 novembra, ali pošto carski patent od 23 oktobra sazivlje pokrajinske sabora za 26 novembra, to će iza obavljene verifikacije svojih članovah i dozvoljene finacialno operacije za predusretiti većih novčanih štetah, odgoditi svoja vjećanja do nove godine.

* Trgovачka tršćanska komora je izabrala za svojega zastupnika na carevinskom vijeću g. Tensehola.

* Gradsko tršćansko vijeće će se obnoviti danah 6, 9, 11, 13 i 14 novembra. Dno 6. će birati I., dno 9. II., dno 11. III., dno 13. IV., razred svaki po 12, dno pako 14. tršćanska okolica svojih 6 zastupnikah.

* Istranski gradovi su izabrali za svoga u Beču poslanika, zemaljskoga kapitana, prosvjetloga g. Dra. Vitežića, a veliki posjednici g. De Franceschi-a, posjednika iz Umaga.

* Sa Kvarnerskih Otokah nam pišu da se je prošloga tjedna tamo desio, na putu iz Zadra, prosvjetli g. Dinko Dr. Vitozić, naš izabrani poslanik u carevinskom vijeću, pa da ga je puk svuda najsrdačnije dočekivao i pozdravljao. I kad je ovdje u Trstu bio, na putu u Beč, mnogi su domorodci imali čast, s njim se nazdraviti i nazvati mu srećan put i uspjeh u branjenju svojega naroda.

* Hrvatski je sabor dne 29. oktobra obustavio svoje sjednice na nekoje vrijeme.

Uljudno prosimo svu onu p. n. Gospodu, koji nam još nisu izplatili predplate na naš List, da to što prije učine, da tako uzmognemo i mi nadoplatiti štamparske i ostale troškove.

LISTNICA UREDNIČTVA. Molimo naše dopisnike, neka se ustrpe, ako opet i opet nevide štampanih svojih dopisih, doći će i na nje red.

Na prodaju

je jedan Biljar za 140 f. bez krugljah i palicah, u ostalom sasvim u dobru i povoljnu stanju. Tko ga želi kupiti, neka se izvoli obratiti na

Opravništvo „Naše Sloge.“

Ték Novacah

polag Borse u Trstu od 17 — 30 Oktobra 1873.

NOVCI	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	—	—
Carski dukati (ceklini)	5.48 ¹ / ₂	5.49	—	5.49	5.49	5.49 ¹ / ₂	5.49	5.49	5.44	—	5.42	5.42	5.42	5.40	—	—
Napolconi	9.08 ¹ / ₂	9.07 ¹ / ₂	—	9.07 ¹ / ₂	9.07 ¹ / ₂	9.08	9.00	9.09 ¹ / ₂	9.08	—	9.07 ¹ / ₂	9.08	9.09 ¹ / ₂	9.10	—	—
Lire Inglesko	11.17	11.45	—	11.45	11.45	11.45	—	11.40	—	—	11.42	11.42	11.44	11.40	—	—
Srebro prid (aggio)	108.35	108.35	—	108.25	108.25	108.25	108.50	108.35	108.25	—	108.35	108.25	108.50	108.50	—	—

A. Karabalić Vlastnik.

Izdavatelj i odgovorni urednik A. Novak.

Tisk. Sinovi K. Amati.